

Ένας πολεμιστής, σήμερα

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Η παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου 2012 στην Αγία Βαρβάρα

Ηλιόλουστη ημέρα. Σε όλη τη διάρκεια της μαθητικής παρέλασης στην Αγία Βαρβάρα Μονοφατσίου καθόταν ήσυχος σε μια καρέκλα. Δίπλα από τις αρχές του Δήμου, τους εκπαιδευτικούς, τους ιερείς και τον υπόλοιπο κόσμο. Όλοι αναγνώρισαν ότι του άξιζε πραγματικά αυτή η θέση. Ήρεμος, χαμογελαστός με ένα γλυκό ύφος. Το όνομά του είναι Δημήτριος Τιτομιχελάκης και ήταν τότε, το 2012, 95 ετών. Πριν από 72 χρόνια ήταν από τους Κρητικούς στρατιώτες που πήραν μέρος στον πόλεμο στο αλβανικό μέτωπο. Όταν έσπασε το μέτωπο, καθώς εισέβαλαν οι Γερμανοί στην Ελλάδα, με μεγάλες κακουχίες και με πολλά τραύματα κατόρθωσε να φτάσει στον Πειραιά. Εκεί τον περιέθαλψε μια γυναίκα με τη βοήθεια ενός γιατρού. Του έσωσαν τη ζωή. Ο γιατρός μάλιστα του έδωσε κάποια χρήματα - αντί να γίνει το αντίθετο - για να τον βοηθήσει να φτάσει στο σπίτι του, στην Κρήτη.

Πριν από τρία χρόνια μού είπε όλη την ιστορία του και τον κατέγραψα σε μια

κάμερα για μια ταινία που έγινε από το Πνευματικό Κέντρο της ενορίας Αγίας Βαρβάρας με τίτλο «Η Αγία Βαρβάρα στη μάχη της Κρήτης και στη γερμανική Κατοχή». Μίλησε απλά, με αγάπη και δάκρυα. Ήρεμα και χωρίς ένταση. Χωρίς μίσος και εμπάθεια.

- «Πώς αισθάνεσαι σήμερα, κύριε Δημήτρη;», τον ρώτησα.

- «Συγκινήθηκα και χάρηκα πολύ. Θυμήθηκα όλα τα παλιά», μου είπε και η φωνή του έσπασε.

Τον χαιρετήσαμε όλοι όσοι ήμασταν γύρω του και του ευχηθήκαμε να είναι καλά και του χρόνου. Μας χαμογέλασε, μας ευχαρίστησε και με το μπαστουνάκι του πήρε πάλι το δρόμο για το σπίτι του. Με τα λόγια δεν ζητάει τίποτε. Η ματιά του μόνο παρακαλεί να είμαστε ελεύθεροι, αξιοπρεπείς και μονιασμένοι. Γι' αυτό, άλλωστε, πολέμησε.

Πηγή: theologosnaf.blogspot.gr/